

Tahlil

– HasanYAYLACI · 14 Eylül 2011

Kırık kanatlarım izin verdiğince uçabilsem
Ya da yağmur olsam yağsam yüreğine
Hapsetsem ruhumu gözlerinin rengine
Yeşilinde dinlenirken koynunda büyütsem sevgimi
Suretim hiç kaybolmasa görüntünde
Ve bir ömür boyu eğleşsem
Dilinde ismim ölmese
Keşke

Gül yüzüne sürebilsem ellerimi
Tavaf etsem bedenini sere serpe
Gönlümü yastık yapıp başına
Perçemlerini sererken bağrıma
Bestelediğim ninnilerle uyutsam seni
Sadece ben olsam düşlerinde
Ve iki kişilik oyunlar oynasak
Rüyamız hiç bitmese
Keşke

Aşılmaz dağlar olmasaydı aramızda
Karşılaşabilseydik diyorum delikanlı çağımızda
Şimdi sen yad ellerde yüzün gülmezken
Ve yıllar deli nehir gibi hızla akarken
Ben yalnızlık içmekteyim bu şehirde
Artık şu duaya âmin derken dilim
İsterim hicran kara yerin dibine girse
Engeller tek tek aşılrsa
Ayrılıklar son bulsa yeryüzünde
Keşke

Biliyorum
Keşkeler kifayet etmeyecek bu aşka
Kanadım kırık ayaklarım bağlıyken
Ve sen yaban bağın gülüyken
Ne diyebilirim ki başka

Ümitler beklerken ümitle
Sihirli değneğim olsaydı elimde

Kavuşturabilseydim tüm sevenleri
Dünya bayram yerine dönse
Keşke...